

Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Ἐξ ἐνὸς ἑκατολίτρου ἀραβοσίτου καλῶς θλιβομένου καὶ διυλιζομένου παράγονται 12 καὶ πλέον λίτραι ἐλαίου καθαροῦ, εὐγεύστου, ἡλεκτρούχου· οἱ δὲ πυρῆνες χρησιμοποιοῦνται εἰς τροφήν τῶν ζώων. Ἐπειδὴ δὲ ἡ παραγωγή τοῦ ἀραβοσίτου ἐν Ἀμερικῇ εἶνε ἀφθονωτάτη, ὁ ἐκ τῆς νέας ταύτης βιομηχανίας δημιουργούμενος συναγωνισμὸς εἶναι ἀρκούντως ἐπιφοβὸς εἰς τὰς ἐλαιοφόρους χώρας τῆς Εὐρώπης.

Νέα διωρυξὶς ναυσιπλοίας κατασκευάζεται ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐνοῦσα τὸ Μάντσεστερ μετὰ τοῦ Λίβερπουλ. Ἡ διωρυξὶς αὕτη ἔχουσα μῆκος μὲν 56 χιλιομέτρων, βάθος δὲ 7—9 μέτρων καὶ πλάτος 192 μ. θ' ἀποπερατωθῆ ἐν βραχεῖ χρόνῳ διότι ἐργάζονται πρὸς κατασκευὴν αὐτῆς πολλοὶ μηχανοὶ καὶ δεκακιστὶ ἔργαται. Ὁμοίως θ' ἀποπερατωθῆ λίαν προσεχῶς καὶ ἕτερα μεγάλη διωρυξὶς ναυσιπλοίας ἢ τοῦ Ἁγίου Λαυρεντίου, ἐν Καναδᾷ μεταξὺ Δοντρεᾶλ καὶ Κεμπέκ. Ἡ διωρυξὶς αὕτη, εἰς τῆς ὁποίας τὴν κατασκευὴν ἀσχολοῦνται ἰσὺς 38 ὄλων ἐτῶν, ἔχει μῆκος μὲν 65 χιλιομέτρων, κεντρικὸν δὲ βάθος 12 μέτρων.

Ἀπόσπασμα ἑλληνικῆς κωμωδίας εἰς δωρικὴν διάλεκτον, τὸ πρῶτον καὶ μέχρι τοῦδε μοναδικὸν λείψανον τῆς ἀρχαίας δωρικῆς κωμωδίας ἐδημοσιεύθη ἐσχάτως μετ' ἐκτενῶν ἐριτηνευτικῶν ἰπομνημάτων ὑπὸ τοῦ Gomperz ἐν τῷ πέμπτῳ τόμῳ τῶν Ἀνακρινώσεων ἐκ τῆς συλλογῆς τῶν παπύρων τοῦ ἀρχιδουκῆ Ῥάινερ. Τὸ ἀπόσπασμα τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ δωδεκα ἐν ὄλῳ στίχων, μετ' ἀρχαίων ἐξηγητικῶν σχολίων, ἐλήφθη δ' ὡς εἰκάζει ὁ ἐκδότης ἐκ τοῦ Ὀδυσσεῦς αὐτομάλου, κωμωδίας τοῦ Ἐπιχάρμου. Περιεσώθη ἐν φύλλῳ παπύρου, τῆς πλουσιωτάτης συλλογῆς τοῦ ἀρχιδουκῆ Ῥάινερ· ἐγράφη δὲ πιθανῶς κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ αὐτοκράτορος Αὐγούστου.

Ἡ ἐν Λιψία Ἰαθλονόσκειος ἑταιρία ὤρισεν ἀγῶνα πρὸς συγγραφὴν ἀρχαιολογικῆς πραγματείας, θέμα ἐχούσης τὰς ἑταιρίας καὶ τοὺς θύσους παρ' Ἑλλήσι κατὰ τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς καὶ τὰς ἐπιγραφάς. Τὸ γέρας εἶναι χιλιόμακρον, ἢ δὲ προθεσμία τῆς υποβολῆς τῶν χειρογράφων λίγαι τῇ 18|30 Νοεμβρίου 1891.

ὑπὸ τὸ ὄνομα Νικόλαος Ῥωμανῶφ, ἦτοι τὸ οἰκογενειακόν του, ὁ ἐξάδελφος τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσίας μέγας δούξ Νικόλαος Μιχαήλοβιτς ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως ἐν Πετροῦπόλει σπουδαίαν μονογραφίαν περὶ κολεοπτέρων. Πρὸς σύνταξιν αὐτῆς ἡσχολήθη ἐπὶ πολλὰ ἔτη, καὶ πολλὰς ἑκατοντάδας χιλιάδων δραχμῶν ἐδαπάνησε πρὸς ἐκδόσιν τοῦ ζωολογικοῦ τούτου ἔργου του. τυπωθέντος εἰς ὀλίγα ἀντίτυπα, ἅτινα θὰ διανεμηθῶσι δωρεὰν εἰς τινὰς μεγάλας βιβλιοθήκας καὶ εὐαριθμοὺς ὀνομαστοὺς ἐπιστήμονας.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΚΗΔΕΙΑΙ ΠΑΡ ΑΡΧΑΙΟΙΣ

Ἐν τῇ θέσει, ὅπου ἐκείτο ἡ ἀρχαία Ἑλληνικὴ πόλις Ὀλβίς, ἐν Ῥωσίᾳ, εὐρέθη μετ' ἄλλων πολλῶν καὶ περιεργὸς τις ἐπιγραφή, ἐξ ἧς καταδεικνύεται ὅτι αἱ δημόσιαι ταφαὶ ἐπιφανῶν ἀνδρῶν ἐγίνοντο κατὰ τοὺς πρὸ Χριστοῦ χρόνους ἀπαραλλάκτως σχεδὸν ὡς σήμερον. Οἱ παρὰ τὸν Βορυσθίνην εἰς τὰ βάθη τῆς Σαρματίας οἰκοῦντες Ἕλληνας ἀποικοί, οἱ Ὀλβιοπολίται ἐπεδαψίλευον τὰς αὐτὰς τιμὰς εἰς τοὺς ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνισθέντας συμπολίτας τῶν καὶ ὠρίζον ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῶν τὰς αὐτὰς ἐνδείξεις πένθους, οἷας ἀναγράφουσι καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν τὰ κανονίζοντα

τὰ τῆς κηδείας ἐπίσημων ἀνδρῶν ὑπουργικὰ προγράμματα. Ἡ ἐν λόγῳ ἐπιγραφή εἶναι ψήφισμα γραφὲν ὑπὲρ Νικηράτου τινός, φρονευθέντος ἐν συμπλοκῇ πρὸς τοὺς ἐχθρούς. «Ὅπως ἐπιφανεστέρως τύχη παρὰ πάντας τῆς τιμῆς» ἢ βουλή καὶ ὁ δῆμος Ὀλβιοπολιτῶν ἐψήφισε: Α'.) Νὰ γείνη ἡ προσήκουσα ἐπίσημος κηδεῖα· «τὸ μὲν σῶμα αὐτοῦ εἰσκομισθῆναι εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὴν καθήκουσαν κηδεῖαν». Β'.) Νὰ κλεισθῶσιν εἰς ἐνδείξιν πένθους τὰ ἐργαστήρια· «κλεισθῆναι δὲ τὰ ἐν τῇ πόλει ἐργαστήρια». Γ'.) Οἱ πολῖται νὰ παρακολουθήσωσι τὴν ἐκφοράν μελανειμονοῦντες· «μελανειμονῆσαι τε τοὺς πολῖτας καὶ παρέπεσθαι τῇ ἐκφορᾷ ἅπαντας». Δ'.) Οὐδ' οἱ στέφανοι ἔλειπον, ὠρίζετο μάλιστα ἡ κατασκευὴ χρυσοῦ τοιούτου ὑπὸ τοῦ δήμου· «στεφανωθῆναι τε αὐτὸν ὑπὸ τοῦ δήμου χρυσοῦ στεφάνῳ». Ε'.) καὶ ἐπὶ πᾶσι ἀπεφασίζετο ἢ ἴδρυσαι ἀνδριάντος εἰς θέσιν ὀρισθησομένην ὑπὸ τῶν συγγενῶν τοῦ θανόντος· «ἀνασταθῆναι τε αὐτοῦ καὶ ἀνδριάντα ἐπιππον, ἐν ᾧ ἂν τόπῳ οἱ προσήκοντες αὐτοῦ βούλωνται καὶ ἐπιγραφὴν δοῦναι τὴν δε» κτλ.

Η ΝΕΚΡΑ ΜΟΜΜΙΑ

Εἰς στρατηγὸς τῆς πρώτης γαλλικῆς αὐτοκρατορίας, ἀνήρ οὐδὲν ἄλλο γνωρίζων ἢ τὴν τακτικὴν τοῦ πολέμου, παρήγγειλεν εἰς ὑπασπιστὴν του μεταβαίνοντα εἰς Αἴγυπτον νὰ φέρῃ μίαν μομμίαν:

—Ὅλος ὁ κόσμος ὀμιλεῖ γιὰ μούμμιας, ἐγὼ ποτὲ δὲν εἶδα, δὲν ξεύρω τί εἶναι· μὴ λησμονήσης τὴν παραγγελίαν μου.

Μετὰ ἐνέτος ὀξείωματικὸς ἐπανέρχεται καὶ σπεύδει εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ στρατηγοῦ.

Καὶ ἡ μούμμια μου;

—Κάτω τὴν ἔχω.

—Νὰ τὴν φέρουν εὐθὺς ἀπάνω, προστάσσει ὁ στρατηγὸς καὶ σπεύδει ἀνυπομονῶν πρὸς τὴν κλίμακα.

Δύο στρατιῶται ἀναβαίνουνσι κομίζοντες κιβώτιον ἀφαιρούσι τὸ κάλυμμα καὶ τὰ ἐσωτερικὰ περιτυλίγματα, ἐνῶ ὁ στρατηγὸς κύπτων προσηλώνει βλέμματα πλήρη περιεργίας εἰς τὸ βάθος. Αἰφνης ἐγείρεται ὀργίλως καὶ στρέφων πρὸς τὸν ταλαίπωρον ἀξιωματικὸν ἀνακράζει:

—Μὰ αὕτη εἶνε πεθαμένη!

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Ἐν τῇ Ἀστυνομίᾳ.

Προσέρχεται γραῖα θρηνοῦσα.

Ὁ κλητὴρ ἐρωτᾷ:

—Αἱ λοιπόν, κυρά, γιατί κλαῖς;

—Μ' ἔκλεψαν

—Τί σοῦ κλεψαν;

—Μισὸ ἀρνί

—Ζωντανὸ ἢ σφαγμένο;

Ἀντεκδέχεται

—Λοιπὸν ὁ ἀνδρας σου ἦτο χῆρος;

—Ναί! εἶμαι δεῦτερη γυναῖκα του.

—Καὶ δὲν σοῦ φέρνει ποτὲ λόγῳ γιὰ τὴν πρώτη;

—Δὲν παίρνει τὰ μούτρά του! ἀρχίζω τότε καὶ τοῦ μιλῶ κ' ἐγὼ γιὰ τοὺς δύο πρώτους ἀνδρες μου